

Til lovforslag nr. L 148. Skriftlig fremsættelse (6. februar 2007)

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning (Revision af detailhandelsbestemmelserne).
(Lovforslag nr. L 148).

De gældende detailhandelsregler blev indføjet i planloven i 1997 og er siden ændret i 2002 og i forbindelse med kommunalreformens vedtagelse i 2005. Lovforslaget, der tager udgangspunkt i betænkningen fra udvalget for planlægning og detailhandel (2006), er ikke udtryk for ændrede formål med reguleringen af detailhandel, men der er tale om et serviceeftersyn af de gældende regler.

Formålet med lovforslaget er at skabe større klarhed over indholdet af reglerne, større frihed for kommunerne til at planlægge inden for rammerne og samtidig give så vide rammer, at virksomhederne blandt andet kan fortsætte deres udvikling af nye butikskoncepter. Lovforslagets fokus er i det væsentligste en styrkelse af bymidterne, hvilket er i overensstemmelse med de gældende formålsbestemmelser for detailhandelsplanlægningen.

For at sikre, at kommuner og virksomheder landet over gives lige vilkår, foreslås det, at ændring af afgrænsningen af bymidter og bydelscentre som udgangspunkt skal ske på baggrund af en statistisk metode. Ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om metoden og om de øvrige kriterier, der vil kunne indgå i vurderingen af, hvorledes fx bymidten skal afgrænses. Det vil som hidtil være kommunerne, der foretager den endelige afgrænsning.

Lovforslaget klargør, hvad der ligger i begreberne "bymidte", "bydelscenter" og "lokalcenter". For så vidt angår bydels- og lokalcentre fastsættes der størrelsesgrænser for det samlede bruttoetageareal til butiksførmål.

Den hidtil bestående mulighed for at etablere aflastningsområder til at aflaste en historisk bymidte er ikke omfattet af de foreslåede regler. Det skyldes, at aflastningsområderne har vist sig oftest at have en uheldig påvirkning både på den historiske bymidte og på omliggende byers bymidter. De eksisterende aflastningsområder kan opretholdes, og uudnyttet kapacitet i disse kan udnyttes.

De særlig pladskrævende varegrupper foreslås defineret udtømmende i loven. Samtidig foreslås køkkenelementer udtaget. Størrelsen og placeringen af den enkelte butik fastsættes af kommunalbestyrelsen. Møbelbutikker, der alene forhandler møbler, er på grund af møbelbutikkernes karakter blevet underlagt nogle særlige krav til kommunernes overvejelser i forbindelse med placering af sådanne butikker.

For at understøtte en fortsat udvikling af diverse butikskoncepter foreslås de generelle regler om butiksstørrelser hævet med 500 m², uanset om der er tale om en daglig- eller en udvalgsvarebutik, således at en dagligvarebutik fremover må være på 3500 m² og en udvalgsvarebutik på 2000 m². Til brug for personalefaciliteter, kan butiksstørrelsen derudover øges med yderligere 200 m².

Hidtil har kommunalbestyrelserne kunnet planlægge for butikker, der overstiger de maksimale butiksstørrelser, hvis der kunne gives en særlig planlægningsmæssig begrundelse herfor. Da denne mulighed har givet anledning til en del fortolkningstvivl i praksis, videreføres den ikke i lovforslaget.

Efter de foreslåede regler kan butiksstørrelsen for dagligvarebutikker således ikke overstige lovens grænse på 3.500 m², mens der for udvalgsvarebutikkens vedkommende er mulighed for at planlægge for butikker over 2.000 m² i bymidten i byer med mere end 40.000 indbyggere og i visse andre nærmere definerede områder. Det er en